Р Е Ш Е Н И Е
№ 2361

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора ТАФРОВ, като разгледа дело номер **1947** по описа за **2014** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 04.10.2013 г. постановено по н. а. х. дело № 11990/ 2013 г., Софийски районен съд, НО, 11 състав е отменено наказателно постановление (НП) № 2203-0160/ 21.12.2011 г., издадено от зам. директор на ТД на НАП - С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция“ в размер на 72 676,50лв на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ.

Постъпила е касационна жалба от името на административно - наказващия орган, съдържаща оплаквания, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Подателят й сочи, че нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани пълно и ясно както в АУАН, така и в НП, а правото на защита на санкционирания търговец не е засегнато. Поддържа, че нарушението е конкретизирано чрез дата и словесно описание. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление. Дори да се приеме, че актът съдържа нередовност, следва да намери приложение разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Ответникът, [фирма] в писмен отговор излага, че касационната жалба не съдържа конкретни твърдения, аргументиращи заявените основания за отмяна на въззивното

решение. Подчертава, че в НП липсва посочване на датата на извършване на нарушението, която е съществен реквизит по чл.57, ал.1., т.5 от ЗАНН. Наказателното постановление е недоказано и необосновано поради липсата на данни за време и място на извършване на твърдяното нарушение. Позовава се на Удостоверение № 378/ 11.09.2012 г., издадено от Дирекция „Миграция“ при МВР, според което не е регистрирано влизане или пребиваване на територията на страната на лицето Р. Г. Б., както и заверено копие на декларация от Б. с изричното потвърждение, че плащането е извършено извън територията на страната.
В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата на сочените в нея основания.
Ответникът, чрез адв. П., отрича основателността й по съображенията, изложени в отговора по нея.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира следното:
Касационната жалба е допустима.
Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
В рамките на данъчноосигурителен контрол /процедура по проверка – чл. 110, ал. 3 ДОПК/ е установено документираното от ответника плащане в касата на дружеството на 46 705,22 лв с фактура № [ЕГН]/01.04.2008 г., отчетено в дневника за продажби и справката-декларация по чл. 125 ЗДДС през м. април 2008 г. След изменение на данъчната основа в посока намаление от доставчика по циитраната фактура [фирма] е издадено кредитно известие № 41/07.03.2011 г. с получател Р. Б. за сумата 46705,22 лв. За извършеното плащане бил издаден разходен касов ордер, а издадената фактура била отчетена в дневника за продажбите и справката-декларация на дружеството за м.април 2011 г. При тези фактически установявания административна-наказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на изискванията на чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ.
Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Г. /актосъставител/, св. Т. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до

ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.
Районният съд е мотивирал подробно решаващия си извод, че при съставянето на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като липсва отразяване на датата или периода с начален и краен момент, в който е извършено административното нарушение. Липсва и процесуална възможност за приложение на хипотезата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, доколкото както в АУАН, така и в НП липсват аналогични реквизити по чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН.
Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност под 15000 лв, представляваща част от престация по договор, чиято стойност е равна или надвишава 15 000 лв. Действието на закона е ограничено до територията на страната - така и т. I от Указание № УК-3 от 04.04.2011 г. относно прилагането на ЗОПБ, където се пояснява, че правилата, свързани с контрола по извършване на парични преводи от/към чужбина, вноса и износа от местни и чуждестранни лица на валута и други ценности са регламентирани в друг нормативен акт, а именно – във Валутния закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.
В разглеждания случай АНО е приел, че датата на осчетоводяване на процесното кредитно известие и РКО е тъждествена с датата на реализиране на плащането. Същевременно по преписката е приобщена изходяща от Р. Б. декларация, в която като дата на реализиране на плащането се сочи 01.04.2008 г. В нея е индивидуализирано и мястото, където плащането е извършено - Кралство Испания, [населено място], или извън територията на страната. В същия смисъл са и данните от МВР, Дирекция "Миграция", че Р. Б. не е посещавал нито към 2008 г., нито към 2011 г. Република Б.. Доказателства за обратното не са посочени нито по А., нито в съдебното контролно производство. Без оглед на изложеното, липсва нормативно предписание, сочещо, че счетоводната документация се съставя в присъствие на участниците в стопанската/платежна операция.
Посочвайки единствено датата на извършената проверка, възложена с резолюция № 1133162/ 10.06.2011г., контролният орган не е спазил изискването на закона да индивидуализира нарушението като посочи датата на извършването му. В конкретния случай тя е неопределена, тъй като не става ясно коя е датата, за която се твърди да е извършено твърдяното нарушение. От цитираните в АУАН и НП: фактура № 7/ 01.04.2008 г. и кредитно известие № 42/ 07.03.2011 г. не става ясно кога АНО е установил да е извършено нарушението. Дата на извършване на нарушението не се сочи и в касационната жалба.
Административнонаказателна отговорност не може да се ангажира с НП въз основа на непредявено фактическо и юридическо обвинение; на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и субективна страна.
Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.10.2013 г. постановено по н. а. х. дело № 11990/

2013 г., Софийски районен съд, НО, 11 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: